

Sygn. akt I C 1008/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Alicja Zych

Protokolant: Joanna Malena

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2013 roku w Lublinie

na rozprawie

sprawy z powództwa: J. J.

przeciwko: Bankowi (...) Spółce Akcyjnej w W.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. uchyła w całości wyrok zaoczny wydany w sprawie niniejszej w dniu 5 lipca 2013 roku;

II. oddała powództwo;

III. nie obciąża powoda kosztami procesu na rzecz pozwanego;

IV. nieuiszczone opłaty przejmuję na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt I C 1008/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 grudnia 2012 roku skierowanym przeciwko pozwanemu Bankowi (...) S.A. w W. powód J. J. domagał się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 26 kwietnia 2012 roku, a nadto zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych i zabezpieczenia roszczenia powoda poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego wszczętego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie J. P. prowadzącego Kancelarię (...) w L. przy ulicy (...), sygn. akt komorniczych KM (...) do czasu zakończenia sprawy oraz zwolnienia od ponoszenia kosztów sądowych w całości (petitum pozwu k. 2).

W uzasadnieniu powyższego żądania powód wskazał, że w dniu 8 grudnia 2004 roku zawarł z pozwanym Bankiem (...) S.A. umowę pożyczki hipotecznej na kwotę 80 450 złotych indeksowanej kursem waluty obcej. Należności wynikające z umowy, a wyliczane jako równowartość franka szwajcarskiego miały być wpłacane co miesiąc w walucie polskiej przez powoda na rachunek ustanowiony do obsługi pożyczki. Spłaty dokonywane były za pomocą zlecenia stałego zgodnie z wyznaczonym harmonogramem i w miarę systematycznie. Pozwany Bank w tym czasie przysyłał wyciągi z konta na podany w umowie adres do korespondencji przy ul. (...) w L.. Powód podniósł, iż po zmianie adresu swojego zamieszkania niezwłocznie powiadomił o tym powoda i od roku 2010 otrzymywał comiesięczne zestawienia dotyczące rachunku oraz umowy pożyczki na nowy adres zamieszkania tj. ul. (...) w L.. Mimo realizacji umowy pozwany Bank przysyłając korespondencję na niewłaściwy i nieaktualny adres powoda uruchomił dalsze procedury uzyskując bankowy tytuł egzekucyjny opatrzony potem klauzulą wykonalności. W świetle powyższego bankowy tytuł egzekucyjny został wystawiony bezpodstawnie w oparciu o nieprawdziwe i nierzetelne informacje podane przez

pozwanego, który poświadczył nieprawdę wskazując jakoby wierzytelność była wymagalna. W ocenie powoda bank nie wypowiedział skutecznie umowy pożyczki, a nadto nie wskazał żadnego dokumentu świadczącego o wymagalności tego zadłużenia. Zakwestionował również wystąpienie przesłanek upoważniających pozwanego Bank do rozwiązania umowy oraz zapis znajdujący się Regulaminie kredytowania osób fizycznych w ramach bankowości hipotecznej Banku (...), S.A. dotyczący przesyłania korespondencji dla kredytobiorcy wskazując, iż stanowi on niedozwolone postanowienie umowne w rozumieniu art. 385³ kodeksu cywilnego i nie wiąże konsumenta. Odnosząc się do żądania zabezpieczenia powództwa powód podniósł, iż zajęcie środków finansowych przez komornika spowoduje braki w budżecie domowym uniemożliwiające zaspokojenie potrzeb rodziny, a odzyskanie ich narazi powoda na duże niedogodności i konieczność dalszego sporu z pozwanym bankiem (pozew. k. 2- 4).

Postanowieniem z dnia 12 lutego 2013 roku Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywiny oddalił wniosek J. J.o udzielenie zabezpieczenia (postanowienie k. 52-54).

Wyrokiem zaocznym z dnia 5 lipca 2013 roku wydanym w sprawie niniejszej sąd pozbawił w całości wykonalności tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego wystawionego przez Bank (...) Spółka Akcyjna w W. za numerem (...) opatrzony klauzulą wykonalności w dniu 26 kwietnia 2012 roku. (wyrok zaoczny k. 65)

W dniu 18 lipca 2013 roku pozwany Bank (...) S.A.z siedzibą w W.złożył sprzeciw od wyroku zaocznego wnosząc o jego uchylenie w całości, oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, a nadto o oddalenie wniosku powoda dotyczącego zawieszenia postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie J. P., sygn. akt KM (...).

W uzasadnieniu sprzeciwu od wyroku zaocznego pozwany podniósł, iż powód nie udowodnił tego, że prawidłowo poinformował Bank o zmianie miejsca zamieszkania. Tym samym nie udowodnił okoliczności dotyczącej wypełnienia umownego obowiązku dotyczącego wskazania aktualnego adresu. Pozwany podniósł, iż dopiero w piśmie z dnia 26 września 2012 roku powód wskazał nowy adres i każda kolejna korespondencja była tam kierowana. Powód ponadto unikał kontaktu z bankiem, nie odbierając telefonu oraz nie podejmując żadnej korespondencji pocztowej. Jako nietrafiony pozwany określił również zarzut powoda, iż wierzytelność z tytułu udzielonej pożyczki nie jest wymagalna, a w bankowym tytule egzekucyjnym została stwierdzona nieprawdziwa okoliczność co do wymagalności całego roszczenia objętego wskazanym tytułem. Pozwany Bank wskazał, iż wbrew twierdzeniom powoda przedmiotowa pożyczka nie jest kredytem konsumenckim w rozumieniu Ustawy z dnia 20 lipca 2001 roku o kredycie konsumenckim i udzielona została w kwocie powyżej 80 000 złotych. Zakwestionował przy tym powoływaną przez powoda systematyczność spłat rat podając, iż brak terminowej obsługi udzielonej pozwanemu pożyczki uzasadniał jej wypowiedzenie i postawienie całego zadłużenia w stan natychmiastowej wymagalności, a następnie uzyskanie tytułu wykonawczego i wszczęcie egzekucji. Odnosząc się do wniosku powoda w kwestii zawieszenia postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie J. P.w sprawie KM (...) pozwany podniósł, iż postępowanie zostało umorzone zatem wniosek ten jako bezprzedmiotowy powinien ulec oddaleniu (sprzeciw od wyroku zaocznego k. 69-71).

Na rozprawie w dniu 4 października 2013 roku powód popierał powództwo nie składając wniosków dowodowych.

Przesłuchany w charakterze strony powód J. J. zeznał, iż spłacał odsetki od umowy kredytu zawartego u pozwanego, ale nie spłacał kapitału. Z

Natomiast zaprzestał spłacania kredytu w momencie kiedy złożył przedmiotowe powództwo zabezpieczając jednocześnie środki na spłatę zaległych rat. Powód uzasadnił swoje stanowisko złym postępowaniem pozwanego Banku, które przejawiało się tym, iż nie otrzymywał pism od pozwanego wysyłanych na stary adres. Powód zeznał, iż nie wie w jaki sposób pozwany naliczał raty i czy to były odsetki czy kapitał. Spłacał takie kwoty jakie zostały mu wyliczone. Mimo, że nie otrzymywał żadnych sygnałów ze strony pozwanego w 2010 roku Bank (...) S.A. wypowiedział mu kredyt. Na przełomie listopada i grudnia 2010 roku skontaktował się z nim telefonicznie pracownik pozwanego Banku polecając mu wpłacić kwotę 2400 złotych celem uregulowania sytuacji związanej ze spłatą pożyczki jednakże

brak środków finansowych spowodował iż wpłacił jedynie kwotę 1400 złotych. Potem już nie otrzymywał żadnych sygnałów ze strony pozwanego. Ostatecznie powód poparł swoje powództwo (protokół elektroniczny rozprawy k. 59-59 v, 00:06:33-00:14:03).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 października 2004 roku powód J. J. zawarł z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę (...) nr (...) wskazując adres zameldowania przy ul. (...) w L.. Suma udzielonej pożyczki w wysokości 80 450 złotych zgodnie z umową stanowiła równowartość sumy (...), zgodnie z kursem kupna (...) Według Tabeli Kursów Walut Banku (...) z daty uruchomienia kredytu. Bank udzielił przedmiotowej pożyczki na okres od 8 grudnia 2004 roku do 8 grudnia 2029 roku. Powód jako pożyczkobiorca oświadczył, iż w zakresie roszczeń Banku, wynikających z tytułu udzielenia pożyczki poddaje się egzekucji w trybie art. 97 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo Bankowe oraz wyraża zgodę na wystawienie przez Bank bankowego tytułu egzekucyjnego do kwoty 201 125,00 złotych, a bank ma prawo nim objąć obok wierzytelności kapitałowych wynikających z tytułu udzielenia pożyczki, także należne odsetki i koszty związane z realizacją umowy oraz wszelkie koszty związane z windykacją należności z tytułu umowy do dnia zapłaty całego roszczenia objętego bankowym tytułem egzekucyjnym wraz z kosztami zastępstwa prawnego. Umowa zawierała ponadto zastrzeżenie, iż pozwany ma prawo wystąpić o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności do dnia 8 grudnia 2032 roku (dowód: umowa (...) k. 7-8)

Zgodnie z postanowieniami powyższej umowy integralną jej część stanowił Regulamin kredytowania osób fizycznych w ramach usług bankowości hipotecznej w Banku (...) S.A. zwany „Regulaminem”, który określał zasady i warunki udzielania kredytu osobom fizycznym w ramach usług bankowości hipotecznej. Użyte przy tym w Regulaminie określenia umowa kredytu czy kredyt określały między innymi umowę pożyczki hipotecznej (...) (§2). Zgodnie z § 17 Regulaminu Kredytobiorca był obowiązany informować Bank o każdej zmianie swoich danych osobowych i/lub Poręczyciela w szczególności zmianie stanu cywilnego, adresu oraz innych informacji podanych w umowie kredytu. Według zapisu zawartego w § 18 korespondencja Banku skierowana pod ostatni wskazany adres Kredytobiorcy uznawana jest za doręczoną po 7 dniach od jej wysłania. Ponadto w przypadku niedotrzymania warunków udzielenia kredytu albo w razie utraty przez Kredytobiorcę zdolności kredytowej Bank mógł wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia. Umowa mogła zostać rozwiązana za porozumieniem stron lub wypowiedziana w formie pisemnej przez każdą ze stron z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia (dowód: regulamin k. 73-90).

Nieterminowa obsługa pożyczki, nieregulowanie rat i odsetek w terminach określonych w zawartej umowie i harmonogramie doprowadziły do wystawiania przez pozwanego Bank kolejnych wezwań do zapłaty przeterminowanych należności, które wysyłane były na adres powoda wskazany w zawartej umowie (...) tj. ul. (...), (...)-(…) L. (dowód: wezwania do zapłaty k. 93,95,101, dane o kredycie k. 108-124).

Pozwany Bank jednocześnie od października 2010 roku przysyłał comiesięczne wyciągi z konta ustanowionego do obsługi przedmiotowej pożyczki udzielonej powodowi na adres ul. (...), (...)-(…) L. (dowód: wyciągi bankowe k. 31-47).

W dniu 8 listopada 2011 roku strona pozwana wypowiedziała umowę (...) wzywając powoda w okresie 30 dniowym do spłaty całości zadłużenia. Wypowiedzenie powyższe zostało wysłane również na adres J. J. widniejący w zawartej umowie. Przesyłka ta nie została przez pożyczkobiorcę odebrana (dowód: wypowiedzenie umowy k. 91-91v, zwrotne poświadczenie odbioru k. 92).

Pozwany Bank (...) S.A. wnioskiem z dnia 6 lutego 2012 roku zwrócił się do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 6 lutego 2012 roku wystawionemu przeciwko J. J. jako dłużnikowi. W uzasadnieniu strona pozwana podniosła, iż zobowiązanie powoda jest w pełni wymagalne, a dłużnik poddał się egzekucji (dowód: wniosek o nadanie klauzuli wykonalności k. 13-13v).

W dniu 21 czerwca 2012 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie zawiadomił powoda o wszczęciu egzekucji na wniosek wierzyciela Banku (...) S.A. (...), na podstawie Bankowego tytułu

egzekucyjnego Banku (...) S.A. sygn. akt Nr (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 26 kwietnia 2012 roku (dowód: zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 14-14v).

Pismem z dnia 26 września 2012 roku powód J. J. zwrócił się do pozwanego informując, iż nie otrzymał od Banku w 2011 i 2012 roku żadnej korespondencji informującej o zamiarze wypowiedzenia umowy pomimo, iż jego adres zameldowania przy ul. (...) w L. jest aktualny od 2007 roku. Podniósł, iż nie oznaczono żadnego terminu na spłatę przeterminowanej należności pod rygorem wypowiedzenia umowy pożyczki, ani nie informowano o niebezpieczeństwie jej wypowiedzenia. Obowiązki powyższe ciążyły na Banku zgodnie z postanowieniami zawartej umowy i regulaminu kredytowania. Wskutek niedopełnienia powyższego brak jest podstaw faktycznych i prawnych do wypowiedzenia umowy pożyczki (dowód: pismo k. 10-11).

W odpowiedzi pismem z dnia 10 października 2012 roku pozwany poinformował powoda, iż zawarta umowa pożyczki nie jest kredytem konsumenckim w rozumieniu Ustawy. Uprawnienia Banku w przypadku niedotrzymania przez Kredytobiorcę warunków umowy precyzuje § 19 ust.1 pkt 4 Regulaminu Kredytowania Osób Fizycznych w Ramach Bankowości Hipotecznej w Banku (...), a jednocześnie z godnie z zapisem widniejącym w § 17 ust.1 cytowanego regulaminu Kredytobiorca jest obowiązany informować Bank o każdej zmianie swoich danych w tym również zmianie adresu. Pozwany podniósł, iż brak kontaktu oraz terminowej obsługi przedmiotowej pożyczki po raz drugi, przesądziły o wypowiedzeniu Umowy z warunkiem zawieszającym. W związku z brakiem realizacji spłaty zadłużenia we wskazanym terminie 30 dniowym kredyt został przewalutowany i postawiony w stan wymagalności. W związku z przeprowadzonymi czynnościami Bank w dniu 26 kwietnia 2012 roku uzyskał klauzulę wykonalności na Bankowy Tytuł Egzekucyjny nr (...) z dnia 6 lutego 2012 roku Postanowieniem SR w Lublinie VII Wydział Cywilny z dnia 24 kwietnia 2012 roku. Pozwany podniósł, iż tytuł zaopatrzony w klauzulę uprawniał Bank do złożenia wniosku do komornika o wszczęcie egzekucji ze wszystkich składników majątku powoda, a w dniu 14 września 2012 roku została sporządzona Uгода regulująca warunki spłaty zadłużenia z tytułu wypowiedzianej umowy pożyczki (dowód: pismo k. 12)

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2012 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie postępowanie egzekucyjne umorzył wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji (dowód: postanowienie o umorzeniu postępowania k. 125).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych wyżej dowodów, uznając je za w pełni wiarygodne. Dowody w postaci dokumentów nie budziły wątpliwości pod względem ich autentyczności i rzetelności. Zostały sporządzone w przepisanej formie, przez uprawnione do tego organy, a nadto żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności. Z tych też powodów, nie znajdując podstaw do kwestionowania ich wiarygodności Sąd dał im wiarę w całości.

Sąd obdarzył wiarą zeznania powoda o tyle o ile znalazły one potwierdzenie w zgromadzonych w sprawie dowodach. Sąd oceniał jako częściowo niewiarygodne twierdzenia powoda, iż spłacał pożyczkę systematycznie zgodnie z harmonogramem, gdyż przedstawiona dokumentacja bankowa uwzględniająca terminowość spłat poszczególnych rat wykazuje brak dokładności w tym zakresie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Roszczenie powoda nie jest zasadne. Wyrok zaoczny podlega uchyleniu, a powództwo oddaleniu.

Z poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych wynika, że w niniejszym postępowaniu powód domagał się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 6 lutego 2012 roku, któremu Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2012 roku. Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. dłużnik może w drodze procesu żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia jeżeli przeczy „zdarzeniom”, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym

niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście.

Powołany przepis daje dłużnikowi możliwość wykazania, że sam tytuł wykonawczy zawiera treść nie odpowiadającą istotnemu stanowi rzeczy i to od samego początku, tj. od daty jego sporządzenia, a w każdym razie od daty, gdy na jego podstawie nadano klauzulę wykonalności. Powyższe stwierdzenie nie dotyczy jednak tytułów egzekucyjnych, które chroni powaga rzeczy osądzonej i zawisłość sporu, a więc wyroków sądowych i zrównanych z nimi nakazów zapłaty.

"Zdarzeniami" w rozumieniu tego przepisu są wyłącznie zdarzenia leżące u podstawy świadczenia wynikające z zobowiązania dłużnika objętego tytułem egzekucyjnym lub - w przypadku z art. 786, 788, 791 k.p.c. - stojące u podstaw klauzuli wykonalności. W drodze tego powództwa można zatem zwalczać tytuł wykonawczy powołując się na zdarzenia, które zaszły przed powstaniem tytułu egzekucyjnego, jak również na zdarzenia zaistniałe pomiędzy powstaniem tytułu egzekucyjnego a nadaniem tytułowi klauzuli wykonalności. Jeżeli powód - dłużnik powołuje się na zdarzenia zaistniałe przed wydaniem tytułu egzekucyjnego, to może on zaprzeczać obowiązkowi spełnienia na rzecz pozwanego - wierzyciela świadczenia wskazanego w tytule (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 lipca 2012r., sygn. akt II CSK 760/11, t. 2).

Sytuacja taka nie ma jednak miejsca w niniejszej sprawie, skarżący bowiem nie kwestionuje obowiązku spełnienia na rzecz pozwanego świadczenia określonego w bankowym tytule egzekucyjnym, a podnosi jedynie brak istnienia po jego stronie zawinienia, które spowodowało postawienie pożyczki w stan natychmiastowej wymagalności, a w konsekwencji wypowiedzenie umowy pożyczki zawartej z pozwanym Bankiem. Powyższe zadłużenie obejmowało świadczenie zapłaty należności wobec wypowiedzenia przez stronę pozwaną Umowy (...)nr (...) z dnia 8 grudnia 2004 roku.

.W świetle materiału dowodowego zebranego w niniejszym postępowaniu Sąd uznał, że wypowiedzenie Umowy pożyczki dokonane przez stronę pozwaną pismem z dnia 8 listopada 2011 roku było skuteczne. Z przedłożonych w sprawie dokumentów wynika, że przesłane było powodowi na adres wskazany w umowie pożyczki i nie zostało przez niego odebrane. Tymczasem powód kwestionując zarzut pozwanego wskazuje na fakt skutecznego powiadomienia o zmianie adresu zamieszkania. Dla poparcia swojego twierdzenia nie przedstawia jednak żadnego dokumentu świadczącego o tym, że rzeczywiście dotrzymując warunków obowiązującego Regulaminu skutecznie powiadomił pozwanego o nowym adresie zameldowania i korespondencji, zwracając się jednocześnie o przesyłanie wszelkich pism i dokumentów na nowy adres. Skoro zatem strona pozwana dysponowała zgodnie z Umową innym (poprzednim) adresem to tam kierowała korespondencję, a w szczególności kolejne wezwania do zapłaty, a ostatecznie wypowiedzenie umowy.

Nie umknęło uwadze Sądu przy tym, iż korespondencja w postaci comiesięcznych wyciągów z konta przesyłana była już na nowy adres powoda tj. ul. (...) w L.. Nie mniej jednak zgodnie z art. 61 § 1 k.c. oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Przyjmuje się, że oświadczenia składane między osobami nieobecnymi powinny być kierowane na adres zamieszkania lub siedziby podany do korespondencji. Oświadczenia wysłane do tych miejsc uważa się za złożone nawet wówczas, gdy osoba ta pod tym adresem już nie przebywa, ale nie pozostawiła informacji o nowym miejscu swego pobytu. Przyjmuje się bowiem, że negatywne konsekwencje niemożności skomunikowania się z osobą w miejscach, w których kontakt ten według posiadanych danych powinien być możliwy, obciążają tę osobę, gdyż powinna ona zadbać o zapewnienie możliwości porozumiewania się z nią. W świetle powołanego przepisu zdarzeniem istotnym dla skuteczności oświadczenia woli jest jego dojdzie do adresata w taki sposób, aby mógł on zapoznać się z jego treścią. Z punktu widzenia skuteczności oświadczenia woli nieistotne jest to, czy i kiedy adresat zapoznał się z jego treścią. Wystarczające jest, że oświadczenie woli doszło do niego w sposób stwarzający mu realną możliwość zapoznania się z treścią oświadczenia. Dla prawidłowego stosowania art. 61 k.c. nie wymaga się zatem badania, czy adresat rzeczywiście zapoznał się z oświadczeniem woli, ale weryfikuje się, czy istniała taka możliwość (vide: wyrok SN z dnia 23 kwietnia 2010 r., II PK 295/09, niepubl.). Ocena, czy adresat oświadczenia miał faktyczną możliwość zapoznania się z jego treścią, nie zawsze jest oczywista i niekiedy wymaga weryfikacji z uwzględnieniem konkretnych okoliczności sprawy.

Zgodnie z ogólną regułą wynikającą z art. 6 k.c. na składającym oświadczenie woli spoczywa w takich przypadkach ciężar dowodu, że jego oświadczenie doszło do adresata w taki sposób, że mógł się z nim zapoznać w normalnym toku czynności, natomiast na adresacie tego oświadczenia spoczywa ewentualnie ciężar wykazania, że nie miał on rzeczywistej możliwości zapoznania się z jego treścią (Z. Radwański (w:) System prawa prywatnego, t. 2, 2002, s. 301).

Oświadczenie woli uznaje się za skutecznie złożone również wtedy, gdy adresat mogąc zapoznać się z jego treścią, celowo tego nie lub z własnej woli nie podjął przesyłki pocztowej zawierającej to oświadczenie. Zdaniem Sądu oświadczenie w postaci wypowiedzenia Umowy kredytu wysłanego na adres powoda wynikający z umowy dotarło do niego w sposób, umożliwiając się z zapoznaniem się z jego treścią. Adres ten został wskazany stronie pozwanej w umowie, a takie jego oznaczenie uprawniało pozwanego do uznania kierowanej nań korespondencji za skutecznie doręczoną. Powód nie wykazał bowiem, że skutecznie powiadomił pozwanego o jego zmianie na inny. Ponadto przesłuchany na rozprawie w charakterze strony powód J. J. przyznał, iż w 2006 roku otrzymał zawiadomienie o tym, że kredyt został mu cofnięty. Nieuprawnione zatem staje się twierdzenie, iż niemożliwe stało się zapoznanie z wypowiedzeniem umowy pożyczki wystawione w 2010 roku, skoro korespondencja w obu przypadkach wysłana została na ten sam adres powoda pochodzący z umowy.

Ponieważ pozwany zakwestionował w całości twierdzenia powoda, dlatego to na powodzie spoczywał obowiązek wykazania faktów, z których wywodził on skutki prawne. Sąd nie mógł w oparciu o przepis art. 230 k.p.c. oprzeć się jedynie na samych tylko twierdzeniach powoda.

Z całą stanowczością należy stwierdzić zatem, że powód nie wykazał, by zachodziła chociaż jedna z przesłanek wymienionych enumeratywnie w punktach 1, 2 i 3 w § 1 powołanego wyżej artykułu określającego przesłanki merytorycznej obrony dłużnika. Kwestionowane przez powoda zachowanie banku, okoliczność prawidłowego wypowiedzenia umowy pożyczki oraz posiadanie lub nieposiadanie aktualnego adresu jest dla tego postępowania nieistotne. W przytoczonych przez powoda w uzasadnieniu pozwu oraz na rozprawie okolicznościach nie występują jakiegokolwiek elementy mogące uzasadniać powództwo opozycyjne. Podnieść w tym miejscu wypada, że powód również w trakcie postępowania nie wykazał w żaden sposób, by złożone przez niego powództwo opierało się na wskazanych wyżej ustawowych przesłankach. Sformułowane przez powoda zarzuty nie mogą zostać uwzględnione i nie stanowią podstawy powództwa przeciwegzekucyjnego. Powód nie wnosił o powołanie żadnych innych dowodów mimo, iż zgodnie z art. 6 k.c. na nim spoczywał ciężar udowodnienia faktów z których wywodził skutki prawne (vide art. 6 k.c.).

Podstawą takiego powództwa nie jest właściwa dla środków zaskarżenia wadliwość orzeczenia sądowego, będącego składnikiem tytułu wykonawczego, lecz zasadność i wymagalność obowiązku stwierdzonego tym tytułem. Podkreślenia wymaga też fakt, iż powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności oparte na każdej z trzech ustawowych podstaw wymienionych w art. 840 k.p.c. nie jest kontynuacją postępowania, w którym zapadło prawomocne orzeczenie sądowe (vide wyrok Sądu Najwyższego z 12 grudnia 1972 roku, sygn. akt II PR 372/72).

Sąd nie może zatem badać zasadności stwierdzonego tytułem wykonawczym roszczenia. Znamiennym jest również fakt, iż nawet w wypadku uwzględnienia powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności nie dochodzi do zmiany treści orzeczenia sądowego stanowiącego element składowy tytułu wykonawczego, a tylko do pozbawienia wykonalności tego tytułu na podstawie przesłanek wymienionych w art. 840 § 1 k.p.c.. Wskazane przez powoda okoliczności nie stanowią podstawy do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego. Zwykłym następstwem zalegania z płatnością czy nieterminowej obsługi pożyczki jest bowiem wypowiedzenie umowy i przystąpienie do windykacji należności po uprzednim uzyskaniu tytułu wykonawczego. Wypowiedzenie umowy wskutek niedotrzymania jej warunków nie jest natomiast objęte katalogiem art. 840 § 1 punkt 1 i 2 k.p.c. Na przestrzeni całego postępowania powód konsekwentnie swoje stanowisko podając, iż zawierał z Bankiem (...) umowę pożyczki, którą spłacał w miarę systematycznie zgodnie z ustalonym harmonogramem aż do czasu, kiedy złożył przedmiotowe powództwo.

Reasumując zdaniem Sądu powód nie wykazał i nie udowodnił, aby w niniejszej sprawie miał zastosowanie art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c., tym samym nie udowodnił, by żądanie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności było zasadne.

Powyższe ustalenia Sądu skutkowały uchyleniem wyroku zaocznego i oddaleniem powództwa.

Orzeczenie o kosztach w niniejszej sprawie uzasadnia treść art. 102 k.p.c. zgodnie z którym, w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może nie obciążać kosztami strony przegrywającej. Mając za podstawę sytuację majątkową powoda przedstawioną w oświadczeniu o stanie majątkowym (stanowiąca podstawę zwolnienia powoda od kosztów sądowych) oraz charakter przedmiotowej sprawy, w ocenie sądu zasadnym jest odstąpienie od zasady z art. 98 kpc. Nieuiszczone zatem opłaty Sąd przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w sentencji.